

Теорія та практика державного управління: зб. наук. пр. – Х. : Вид-во ХарРІ НАДУ "Магістр", 2015. № 3. С. 24–29.

8. Ткач В. П., Букша І. Ф., Ведмідь М. М. Сучасні проблеми розвитку лісового господарства Харківської області // Лісівництво і агролісомеліорація. Харків: УкрНДІЛГА, 2013. Вип. 122. С. 3–11.

9. Фурдичко О., Дребот О. Лісовий сектор економіки України: проблеми і перспективи розвитку // Економіка України. 2012. № 3. С. 70–79.

10. Янчевський Р. В., Федотов І. Р. Удосконалення державного управління в галузі лісового господарства в умовах проведення адміністративної реформи в Україні // Науковий вісник Академії муніципального управління. (Серія "Управління"). 2011. № 4. С. 173–178.

*Кравців С. Я.,
Соболь О. М.*

МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В УПРАВЛІННІ РИЗИКОМ

Постановка проблеми. Повсякденно нас оточують ризики, які проявляються в усіх сферах діяльності. Єдина державна система цивільного захисту [1] існує для підвищення ступеня захищеності населення і територій України від надзвичайних ситуацій, а також зменшення ризиків їх виникнення та мінімізація наслідків надзвичайних ситуацій техногенного і природного характеру. Актуальною науково-прикладною проблемою є удосконалення механізмів державного регулювання управління ризиками, а одним із шляхів, спрямованим на вирішення зазначеної проблеми, є впровадження ризик-орієнтованого підходу, тобто сучасних методів управління ризиками для зменшення кількості та мінімізації соціально-економічних наслідків надзвичайних ситуацій та небезпечних подій, забезпечення досягнення гарантованого рівня безпеки громадянина і суспільства.

Виклад основного матеріалу. У світовій практиці при управлінні ризиком прийнято використовувати принцип ALARA [2], тобто будь-який ризик повинен бути знижений настільки, наскільки це практично можливо або до такого рівня, який настільки низький, наскільки розумно досяжний. Найбільш вигідно, коли ризик взагалі відсутній, тобто його значення буде дорівнювати нулю, але досягнути такого рівня неможливо, у зв'язку з чим і використовують принцип ALARA.

За допомогою алгоритм управління ризиками, який наведено на рис. 1, можна представити ризик-орієнтований підхід стосовно забезпечення техногенної та пожежної безпеки відповідного об'єкта.

Даний алгоритм показує, що першочергово необхідно визначити рівень ризиків, притаманних об'єкту захисту, а після цього, за умови надмірних рівнів ризиків, привести їх до прийнятної області (межі). Для цього, перш за все, необхідно виявити фактори, від яких залежить рівень відповідного ризику, та розробити обґрунтовані заходи, пов'язані з даними факторами і спрямовані на зниження рівня ризику.

У навчальному посібнику В.Б. Авер'янова механізми державного регулювання [3] – це сукупність відповідних державних органів, організованих у систему для виконання цілей (завдань) державного управління відповідно до їх правового статусу, та масив правових норм, що регламентують організаційні засади та процес реалізації вказаними органами свого функціонального призначення.

Механізмами державного регулювання в управлінні ризиком будуть виступати система органів виконавчої влади та сукупність правових норм, що регламентують як організаційну структуру системи органів виконавчої влади, так і процеси її функціонування та розвитку.

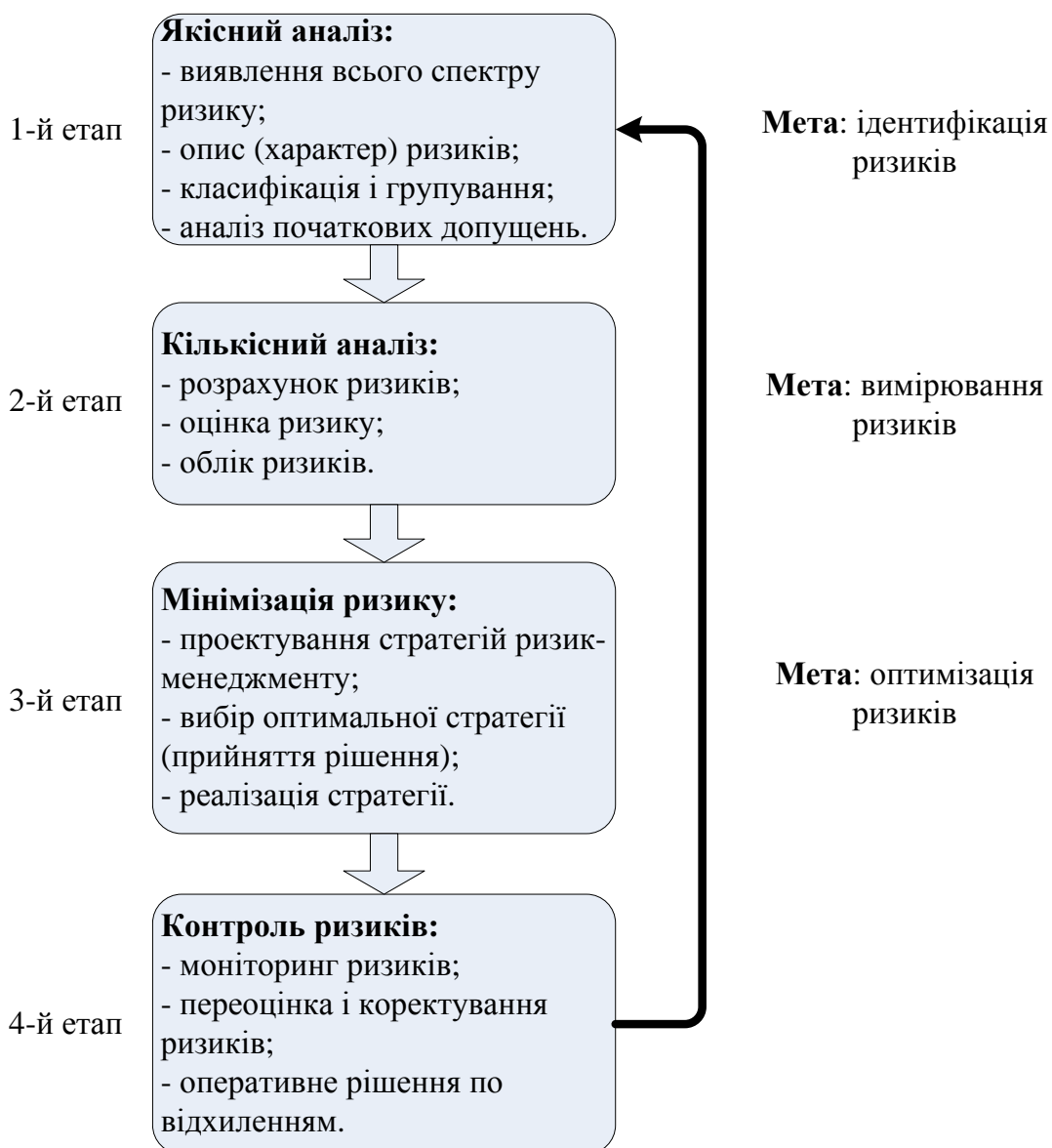

Рис. 1. Алгоритм управління ризиками

Висновки. Дана робота спрямована на визначення механізмів державного регулювання у сфері управління ризиком. Було наведено алгоритм управління ризиками. Обґрунтовано необхідність застосування ризик-орієнтованого підходу як одного із шляхів удосконалення механізмів державного управління у сфері техногенної та пожежної безпеки. Подальші дослідження будуть спрямовані на виявлення механізмів державного регулювання техногенної та пожежної безпеки в Україні, аналіз їх ефективності та розробку пропозиції стосовно обґрунтування напрямів удосконалення даних механізмів, у тому числі і за рахунок впровадження ризик-орієнтованого підходу забезпечення безпеки.

Література:

1. Кодекс цивільного захисту України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/5403-17>.
2. Кравців С.Я. Аналіз закордонного досвіду державного регулювання рівня прийнятного ризику / С.Я. Кравців, О.М. Соболев // Вісник НУЦЗ України. – Харків: НУЦЗУ, 2016 – С. 297–302.
3. Державне управління в Україні: навч. посібн. / За заг. ред. В.Б. Авер'янова. – К. : Юрінком Інтер, 1998. – 432 с.